

Balkóny a jejich povrchová úprava

 Ing. Pavel Hutyra

Balkón je konzolovitě vyložená konstrukce, vystupující z líce průčelí, díky čemuž je jednou z nejvíce namáhaných částí stavby. O trvanlivosti a kvalitě konstrukce balkónu rozhodují, v minulosti mnohdy podceňované, details. Proto dnes mnohé balkóny vykazují havarijní stav, který může mít vliv na statiku a funkčnost budovy.

Aby balkón mohl být bezpečný a mohl plnit svou funkci, tedy být oblíbeným místem k odpočinku, tak je potřeba věnovat pozornost podrobnostem v návrhu a provedení.

Důležité je, aby povrch měl sklon od průčelí asi 2 % a aby na něj byly použity mrazuvzdorné materiály. Pro správné odtékání a odkapávání

vody je nezbytné konec předsazené konstrukce opatřit tzv. okapním nosenem, aby voda nezatékala na čelní a následně spodní plochu nosné desky. Úprava podkladu spočívá ve vytvoření dokonale vodotěsné izolace se souvislým přetažením na stěnu průčelí nejméně na výšku 150 mm, napojení na práh balkónových dveří musí být rovněž voděodolné nebo lépe vodotěsné.

Stejně jako ostatní konstrukce, prodělaly i balkóny vývoj, který odpovídá vývoji používaných materiálů v určité době.

Velkou pozornost je třeba věnovat už přípravě podkladu. V případě havarijního stavu železobetonové nosné desky je nutné nejdřív odkrýt

obnaženou zkorodovanou výztuž a odstranit degradovaný betonový povrch, viz obr. 1. Výztuž pak ošetříme např. antikorozním nátěrem a beton opatříme spojovacím můstkem (Stavlep). Následně poškozená místa opravíme pomocí reprofilační malty (typu Spravbeton nebo Fofrabeton).

Na takto sanované nebo poškození nevykazující povrchy již aplikujeme penetraci podkladu, např. Stavlep, naředěný vodou v poměru 1 : 5, viz obr. 2.

Očištěný, pevný, soudržný a vyzrálý povrch je připraven pro pokládku nových vrstev.

V dalším kroku zajistíme odtok vody z balkónu spádováním. K tomuto účelu jsou vhodné desky z kvalitního extrudovaného polystyrenu, povrchově upraveného po obou stranách polymer-cementovou stěrkou vyztuženou síťovinou ze skelných vláken, které jsou dodávány buď ve formě desek s konstantní tloušťkou (konstrukční deska - viz obr. 3), anebo ve formě spádových klínů (spádová konstrukční deska - viz obr. 4). K podkladu tento materiál kotvíme

Obr. 1

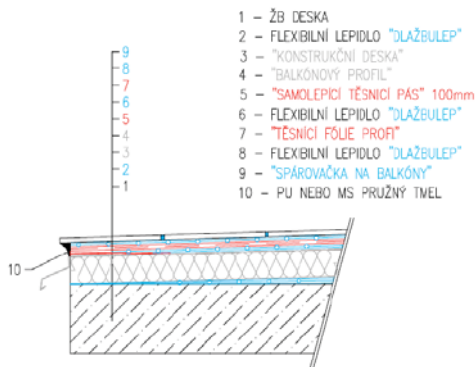

Obr. 2

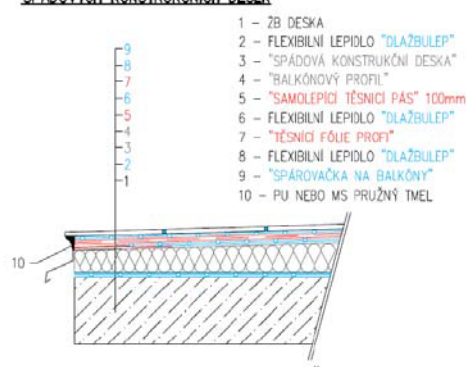
Obr. 5

HYDROIZOLACE BALKÓNU S POUŽITÍM KONSTRUKČNÍCH DESEK

Obr. 3

HYDROIZOLACE BALKÓNU S POUŽITÍM SPÁDOVÝCH KONSTRUKČNÍCH DESEK

Obr. 4

Obr. 6

Obr. 7

Obr. 8

Obr. 9

Obr. 10

Obr. 11

Obr. 12

flexibilní lepicí hmotou (např. Dlažbulep), v případě desek s konstantní tloušťkou je nutné vytvořit spád nerovnoměrným podlepením, viz obr. 5.

Vzdálenost desek od okrajů navazujících stavebních konstrukcí je minimálně 6 mm. Jednotlivě kladené desky vyrovnáme do roviny například pomocí latě nebo vodováhy. Po vyztužení, zpravidla 24–48 hodinách, se provede armování spojů desek pomocí skelné tkaniny a např. Dlažbulepu. Pro vyztužení přechodu mezi spádovou a čelní plochou balkónu je vhodný rohový profil s tkaninou, viz obr. 6.

Takto rovný, od fasády dostatečně spádovaný podklad je připravený k montáži oplechování a hydroizolace.

Na vnější hraně přilepíme lakované hliníkové lemování (balkónový profil) pomocí samolepicí butylové pásky viz obr. 7.

Spojování jednotlivých balkónových profilů se provádí pomocí balkónové spojky a pružného tmeľu (neutrální silikonový tmeľ), viz obr. 8.

Pro řešení rohů se používá rohový profil, v místech ukončení pak plastová koncovka.

Na vnitřním koutu do čerstvě nanesené hydroizolační stěrky (lepenka v kýblu) zakotvíme prvky těsnicího systému (zpravidla těsnicí pás profi), které se používají k pružnému a trvalému utěsnění stykových a rohových spár, viz obr. 9.

Finálně se provede minimálně dva, na sebe kolmé, celoplošné nátěry hydroizolační stěrky, viz obr. 10.

V případě, že povrch bude namáhán se doporučuje hydroizolační stěrku nahradit speciální polyethylenovou tkaninou (Těsnicí fólie profi). Tuto tkaninu pokládáme do čerstvě naneseného Dlažbulepu. Další pás pokládáme vždy s přesahem 5 až 10 cm, viz obr. 11. Spoje jed-

notlivých pásů pojistíme nátěrem (Lepenky v kýblu).

Tímto způsobem zrealizované souvrství, po jeho vyschnutí se opatří mrazuvzdornou dlažbou. K lepení používáme rychle tvrdnoucí a deformovatelná lepidla, která přenášejí délkové změny a pohyby konstrukcí, způsobené značnými rozdíly teplot v létě a v zimě. Optimální je Dlažbulep, splňující požadavky EN 12004 pro zařazení do skupiny C2TES1, s flexibilní spárovací maltou na bázi cementu s obsahem speciální hydrofobní přísady (Spárovačka na balkóny), viz obr. 12.

Stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu udržovací práce, jejichž provedení nemůže negativně ovlivnit zdraví osob, požární bezpečnost, stabilitu, vzhled stavby, životní prostředí nebo bezpečnost při užívání a také nejde-li o udržovací práce na stavbě, která je kulturní památkou, tato povolení a ohlášení nevyžadují. ■